

نقل از شماره ۱۸۹۷۶ - ۱۳۸۹/۲/۷ روزنامه رسمی

۱۳۸۹/۱/۳۱

شماره ۴۲۴۶۶/۱۹۱۴۸

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی کشور

پیرو تصمیم جلسه مورخ ۱۳۸۹/۱/۱۵ هیئت وزیران، متون فارسی اسناد بین‌المللی زیر که به مهر «دفتر هیئت دولت» تأیید شده است، برای تسهیل در استناد به آنها و انتشار در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد:

۱- متن یکپارچه شده کنوانسیون بین‌المللی تأسیس یک صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت ناشی از آلودگی نفتی (۱۹۹۲).

۲- متن یکپارچه شده کنوانسیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی (۱۹۹۲).

۳- کنوانسیون منطقه‌ای کویت برای همکاری درباره حمایت از محیط زیست دریایی در برابر آلودگی.

۴- پروتکل همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری.

دبیر هیأت دولت - مجید دوستعلی

کنوانسیون بین‌المللی تأسیس یک صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت ناشی از آلودگی نفتی با اعمال اصلاحات پروتکل (۱۹۹۲)

(مکمل کنوانسیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی، (۱۹۶۹))

مقررات کلی

ماده ۱- از نظر این کنوانسیون:

۱- «کنوانسیون مسئولیت (۱۹۹۲)» به معنای کنوانسیون بین‌المللی مسئولیت مدنی ناشی از آلودگی نفتی، (۱۹۹۲) می‌باشد.

(۱) مکرر - «کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱)» به معنای کنوانسیون بین‌المللی تأسیس صندوق بین‌المللی برای جبران خسارت آلودگی نفتی (۱۹۷۱) می‌باشد. برای دولتهای متعاقد به پروتکل (۱۹۷۶) مربوط به آن کنوانسیون، این عبارت به منزله

اشاره به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط آن پروتکل تلقی خواهد شد.

۲- «کشتی، شخص، مالک، نفت، خسارت آلودگی، اقدامات پیشگیرانه، سانحه و سازمان» دارای همان معانی مندرج در ماده (۱) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) می باشد.

۳- «نفت» مشمول حق عضویت به معنای نفت خام و نفت سوخت که در بندهای (الف) و (ب) زیر تعریف گردیده اند، می باشد:

الف - «نفت خام» یعنی هر مخلوط هیدروکربن مایع که به صورت طبیعی در زمین وجود دارد اعم از این که به نحو مطلوبی جهت حمل تغییر شکل داده شده یا نشده باشد. همچنین شامل نفتهای خام که بعضی قسمتهای تقطیری از آن خارج شده اند (که گاهی با نام مواد خام مرغوب شده به آنها اشاره می شود) یا بعضی قسمتهای تقطیری به آن اضافه گردیده اند (که گاهی با نامهای مواد خام تیز شده یا دوباره سازی شده از آنها یاد می شود) نیز می باشد.

ب - «نفت سوخت» یعنی مواد سنگین تقطیری یا باقیمانده نفت خام یا امتزاجی از این مواد که به منظور استفاده سوختی برای تولید حرارت یا نیرو بکار می برند که کیفیت آنها معادل «مشخصات انجمن آمریکایی آزمایش و تشخیص مواد مربوط به نفت سوخت شماره چهار (علامت ۶۹ - ۵۳۹۶)» یا سنگین تر باشد.

۴- «واحد محاسبه» دارای همان معنی مندرج در بند (۹) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) می باشد.

۵- «ظرفیت کشتی» دارای همان معنی مندرج در بند (۱۰) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) می باشد.

۶- «تن» در رابطه با نفت، یعنی تن متریک.

۷- «ضامن» به معنای هر شخصی است که به منظور تحت پوشش قرار دادن مسؤولیت مالک مطابق بند (۱) ماده (۷) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) بیمه یا تضمین مالی دیگری ارائه می کند.

۸- «تأسیسات پایانه ای» به هر محلی اطلاق می شود که برای انبار نمودن نفت به صورت فله قادر به دریافت نفت حمل شده از طریق راههای آبی باشد از جمله هرگونه امکاناتی که در واحدهای دور از ساحل قرار گرفته و به چنین محلی متصل است.

۹- در هر مورد که حادثه شامل مجموعه ای از اتفاقات باشد، تاریخ حادثه همان تاریخ وقوع اولین این اتفاقات فرض خواهد شد.

ماده ۲-

۱- بدین وسیله یک صندوق بین المللی جهت جبران خسارت آلودگی تحت عنوان صندوق بین المللی جبران خسارت آلودگی نفتی (۱۹۹۲) که از این پس صندوق نامیده خواهد شد با اهداف ذیل تأسیس می گردد:

الف - پرداخت غرامت در ازای خسارتهای آلودگی به میزانی که پوشش حمایتی ارائه شده توسط کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) کافی نیست.

ب - به اجراء درآوردن مقاصد مذکور در این کنوانسیون.

۲- صندوق در هر یک از دولت های متعاقد به عنوان یک شخص حقوقی است که بر طبق قوانین آن دولت قادر به داشتن حقوق و تکالیف است و می تواند مقابل دادگاههای آن دولت، طرف جریان دادرسی واقع شود. هر دولت متعاقد بایستی مدیر صندوق را (که از این پس «مدیر» خوانده می شود) به عنوان نماینده قانونی صندوق بشناسد.

ماده ۳- این کنوانسیون منحصرأ شامل موارد ذیل خواهد بود:

الف - خسارت آلودگی ایجاد شده:

۱- در سرزمین، شامل دریای سرزمینی یک دولت متعاقد، و

۲- در منطقه انحصاری اقتصادی یک دولت متعاقد که براساس حقوق بین الملل ایجاد شده است، یا اگر یک دولت متعاقد چنین منطقه ای را ایجاد ننموده است، در منطقه فراتر و مجاور با دریای سرزمینی آن دولت که بر اساس حقوق بین الملل توسط دولت مزبور تعیین شده است، که این منطقه نباید بیش از ۲۰۰ مایل دریایی از خطر مبدایی که عرض دریای سرزمینی از آن اندازه گرفته خواهد شد امتداد یابد.

ب - اقدامات پیشگیرانه جهت پیشگیری یا به حداقل رساندن خسارت مزبور، در هر محلی که انجام شود.

جبران خسارت

ماده ۴-

۱- صندوق به منظور اجرای وظایف خود به موجب جزء (الف) بند (۱) ماده (۲)، در مورد شخصی جبران خسارت خواهد کرد که متحمل خسارت آلودگی شده باشد اگر به دلایل زیر چنین شخصی قادر به دریافت کامل و مناسب جبران خسارت به موجب مفاد کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) نشده باشد:

الف - هیچ مسؤولیتی برای آن خسارت به موجب کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) پیش بینی نشده باشد.

ب - مالک مسؤول خسارت به موجب کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) از نظر مالی توانایی اجرای تعهدات خود را به صورت کامل نداشته و هرگونه تضمین مالی که به موجب ماده (۷) آن کنوانسیون ممکن است ارائه شده باشد، ادعاهای مربوط به جبران خسارت را

پوشش نداده یا کافی نباشد؛ در صورتی مالک به عنوان شخصی محسوب می‌شود که قادر به انجام تعهداتش نیست و تضمین مالی ناکافی محسوب می‌شود که شخصی که متحمل این خسارت شده پس از طی تمام مراحل متعارف برای ادامه دادخواهی از مراجع قضایی در دسترس او، قادر به دریافت کامل مبلغ مقتضی خسارت به موجب کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) نباشد.

ج - میزان خسارت، از مسؤولیت مالک براساس کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) به طوری که در بند (۱) ماده (۵) آن کنوانسیون محدود گردیده یا براساس مفاد هر کنوانسیون دیگر بین‌المللی لازم‌الاجراء یا مفتوح برای امضاء، تصویب یا الحاق در تاریخ این کنوانسیون بیشتر باشد.

هزینه‌ها یا از خودگذشتگی‌های معقولی که توسط مالک داوطلبانه جهت پیشگیری یا به حداقل رساندن خسارت آلودگی پرداخت شده‌اند از نظر این ماده مانند خسارت آلودگی تلقی خواهند گردید.

۲- صندوق هیچ گونه تعهدی به موجب بند قبل نخواهد داشت چنانچه:

الف - ثابت نماید که خسارت آلودگی از عمل جنگی، خصومت، جنگ داخلی یا قیام، حاصل شده یا ناشی از نفتی بوده که از یک کشتی جنگی یا کشتی دیگری که تحت مالکیت یا بهره‌برداری یک دولت بوده و در زمان حادثه فقط در خدمت غیرتجاری دولتی بوده، نشأت نموده یا تخلیه شده است.

ب - خواهان نتواند ثابت کند که خسارت ناشی از یک سانحه، منتسب به یک یا چند کشتی بوده است.

۳- در صورتی که صندوق ثابت کند که خسارت آلودگی کلاً یا جزئاً ناشی از فعل یا ترک فعل توأم با قصد ایراد خسارت توسط شخصی که متحمل خسارت شده یا ناشی از قصور شخص مزبور بوده است، صندوق می‌تواند کلاً یا جزئاً از تعهد خود مبنی بر پرداخت غرامت به چنین شخصی معاف گردد. صندوق در هر صورت به میزانی که مالک کشتی می‌توانسته طبق بند (۳) ماده (۳) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) معاف گردد، از مسؤولیت معاف خواهد شد. با این حال، چنین معافیتی در خصوص اقدامات پیشگیرانه شامل حال صندوق نخواهد شد.

۴- (الف) به غیر از مواردی که در بندهای فرعی (ب) و (ج) این بند به گونه دیگری مقرر شده است، کل میزان غرامت قابل پرداخت توسط صندوق طبق این ماده در رابطه با هر سانحه واحد، به گونه‌ای محدود خواهد شد که کل این مقدار و مقدار غرامتی که عملاً طبق کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) در ازای خسارت آلودگی مشمول کنوانسیون حاضر، بر طبق تعریف ماده (۳) پرداخت گردیده است، از (۱۳۵) میلیون واحد محاسبه تجاوز نکند.

(ب) به غیر از مواردی که در بند فرعی (ج) به گونه دیگری مقرر شده است، کل مقدار غرامت قابل پرداخت توسط صندوق طبق این ماده در ازای خسارت آلودگی ناشی از یک پدیده طبیعی دارای ماهیت استثنائی، اجتناب ناپذیر و غیرقابل مقاومت، از (۱۳۵) میلیون واحد محاسبه تجاوز نخواهد نمود.

(ج) حداکثر مقدار غرامت مورد اشاره در بندهای فرعی (الف) و (ب) در ازای هر سانحه واقع شده در طی مدتی که سه دولت متعاقد به این کنوانسیون وجود دارند که مجموع میزان نفت مشمول حق عضویت دریافت شده توسط اشخاص واقع در سرزمین این دولت‌های متعاقد در طول سال تقویمی قبل، معادل یا بیش از ۶۰۰ میلیون تن بوده است، معادل ۲۰۰ میلیون واحد محاسبه خواهد بود.

(د) بهره انباشته در صندوقی که مطابق بند (۳) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) افتتاح شده است، اگر چنین بهره‌ای موجود باشد، جهت محاسبه حداکثر غرامت قابل پرداخت توسط صندوق مطابق این ماده، در نظر گرفته نخواهد شد.

(ه) مقادیر مورد اشاره در این ماده بر مبنای ارزش پول ملی در مقابل حق برداشت ویژه در تاریخ صدور رأی مجمع صندوق در خصوص اولین تاریخ پرداخت غرامت، به پول ملی تبدیل خواهند شد.

۵ - هنگامی که میزان خواسته دعای اثبات شده علیه صندوق بیش از کل میزان غرامت قابل پرداخت طبق بند (۴) است، مقدار موجودی قابل پرداخت به گونه‌ای توزیع خواهد شد که نسبت میان هر یک از دعای اثبات شده و مقدار غرامتی که عملاً توسط خواهان مطابق این کنوانسیون کسب شده است، برای تمامی خواهانها یکسان باشد.

۶ - مجمع صندوق می‌تواند در موارد استثنائی حکم نماید که غرامت از طریق این کنوانسیون، حتی در صورتی هم که مالک کشتی صندوقی را طبق بند (۳) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) افتتاح نکرده است، قابل پرداخت می‌باشد. در چنین موردی، بند (۴ه) این ماده نیز مجری خواهد بود.

۷- صندوق بنا به درخواست هر دولت متعاقد، تمامی سعی خود را برای کمک به آن دولت جهت تأمین به موقع کارکنان، مواد و خدمات ضروری که به منظور قادر ساختن آن دولت به انجام اقدامات پیشگیرانه یا کاهش خسارت آلودگی ناشی از سانحه‌ای که در رابطه با آن ممکن است از صندوق مطالبه پرداخت خسارت تحت این کنوانسیون بشود، به کار خواهد برد.

۸ - صندوق می‌تواند به موجب شرایطی که در مقررات داخلی خود مشخص می‌گردد تسهیلات اعتباری را به منظور انجام اقدامات پیشگیرانه در مقابل خسارت آلودگی ناشی از سانحه بخصوصی که در رابطه با آن ممکن است از صندوق مطالبه پرداخت خسارت به موجب این کنوانسیون بشود منظور نماید.

ماده ۵ - [حذف شد]

ماده ۶ - حقوق ناظر بر جبران خسارت به موجب ماده (۴) ظرف سه سال از تاریخ حادث شدن خسارت زائل خواهد شد مگر این که براساس بند (۶) ماده (۷) دعوایی در مورد آن اقامه شده یا اطلاعیه‌ای داده شده باشد. با این همه در هیچ حالت دعوایی پس از شش سال از تاریخ سانحه‌ای که منجر به خسارت شده اقامه نخواهد شد.

ماده ۷ -

۱- با رعایت به مقررات آتی این ماده، هر دعوایی علیه صندوق برای جبران خسارت به موجب ماده (۴) این کنوانسیون منحصرأ در دادگاهی اقامه خواهد شد که به موجب ماده (۹) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) جهت رسیدگی به دعوی به عمل آمده علیه مالکی که به استناد مقررات بند (۲) از ماده (۳) آن کنوانسیون مسؤول جبران خسارت آلودگی ناشی از سانحه مربوطه بوده یا می‌توانسته باشد، صلاحیتدار شناخته شده است.

۲- هر دولت متعهد اطمینان خواهد داد که دادگاههای آن از صلاحیت لازم برای طرح دعوی موضوع بند (۱) علیه صندوق برخوردار می‌باشند.

۳- چنانچه دعوایی برای جبران خسارت آلودگی علیه مالک کشتی یا ضامن او در دادگاه صالح مذکور در ماده (۹) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) اقامه شده باشد، چنین دادگاهی در مورد هرگونه دعوایی علیه صندوق برای جبران خسارت به موجب مفاد ماده (۴) این کنوانسیون در رابطه با همان خسارت صلاحیت انحصاری خواهد داشت. با این همه، چنانچه دعوایی برای جبران خسارت آلودگی به موجب کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) نزد دادگاهی در یک کشور متعهد به کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) که متعهد به کنوانسیون حاضر نمی‌باشد اقامه شود، هر دعوی علیه صندوق به موجب ماده (۴) این کنوانسیون بایستی به انتخاب مدعی یا نزد دادگاه دولتی اقامه شود که مرکز اصلی صندوق در آنجا قرار دارد یا نزد هر دادگاه دولت متعهد به این کنوانسیون که به موجب ماده (۹) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) صالح می‌باشد.

۴- هر دولت متعهد حق مداخله صندوق را به عنوان طرف هر جریان دادرسی که براساس ماده (۹) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) در دادگاه صالح آن دولت علیه مالک کشتی یا ضامن او اقامه شده است، تضمین خواهد نمود.

۵- به جز مواردی که در بند ۶ به نحو دیگری مقرر شده، صندوق به وسیله حکم یا تصمیم جریانهای دادرسی که یک طرف آن نبوده یا هر روش حل و فصل دیگری که یک طرف آن نبوده است، متعهد نخواهد شد.

۶- بدون لطمه به مفاد بند (۴)، چنانچه دعوایی به موجب کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) برای جبران خسارت آلودگی علیه مالک یا ضامن او نزد دادگاه صالح یک دولت متعهد اقامه شده باشد، هر یک از طرفین دادرسی باید طبق قانون ملی آن دولت حق

داشته باشد که صندوق را از جریان دادرسی مطلع نماید. چنانچه چنین اطلاعیه‌ای بر اساس تشریفات قانونی دادگاه صالح و در مقطعی از زمان و به شکلی که صندوق عملاً قادر به مداخله به عنوان یک طرف جریان دادرسی بوده باشد، صادر شده باشد هر حکمی که توسط دادگاه در چنین جریان دادرسی صادر گردد، پس از قطعی شدن در دولتی که حکم در آن صادر شده است، در مورد صندوق الزام‌آور خواهد شد. بدین معنی که حقایق و یافته‌های مذکور در حکم نایستی از طرف صندوق مورد مناقشه قرار گیرند حتی اگر صندوق عملاً در جریان رسیدگی، مداخله‌ای ننموده باشد.

ماده ۸ - با رعایت هرگونه تصمیمی که در رابطه با تقسیم موضوع بند (۵) ماده (۴) اتخاذ می‌شود هرگونه حکمی که علیه صندوق توسط دادگاهی صادر شود که طبق بندهای (۱) و (۳) ماده (۷) صالح است، چنانچه در دولت مبدأ لازم‌الاجراء شده و امکان اعمال تجدیدنظر به طور معمول در آن دولت وجود نداشته باشد براساس همان شرایطی که در ماده (۱۰) کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) مشخص شده در هر دولت متعهد مورد شناسایی قرار گرفته و لازم‌الاجراء خواهد بود.

ماده ۹ -

۱- صندوق در ازای پرداخت هر مقدار غرامت برای خسارت آلودگی که مطابق بند (۱) ماده (۴) این کنوانسیون توسط صندوق پرداخت می‌گردد، به عنوان جانشین، مالک تمامی حقوقی خواهد شد که شخص دریافت‌کننده غرامت ممکن است مطابق کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) در مقابل مالک یا ضامن وی بدست آورد.

۲- هیچ چیز در این کنوانسیون به حق رجوع یا جانشینی صندوق علیه اشخاصی غیر از آنها که در بند قبل به آنها اشاره گردیده لطمه نخواهد زد. در هر حال حق جانشینی صندوق علیه چنین شخصی کمتر از حق بیمه‌کننده شخصی که جبران خسارت به او پرداخت گردیده خواهد بود.

۳- بدون لطمه به هرگونه حق جانشینی یا حق رجوع دیگر علیه صندوق که می‌تواند وجود داشته باشد، یک دولت متعهد یا نمایندگی آن که براساس مفاد قانون داخلی، خسارت آلودگی را پرداخت نموده حقوقی را که شخص دریافت‌کننده خسارت به‌موجب این کنوانسیون دارا بوده از طریق جانشینی به دست خواهد آورد.

حق عضویتها

ماده ۱۰

۱- حق‌السهم پرداختی سالانه به صندوق درخصوص هر یک از دولتهای متعهد، توسط اشخاصی پرداخت خواهد شد که در سال تقویمی مورد اشاره در بندهای (۲) (الف) یا (ب) ماده (۱۲) مجموعاً مقداری متجاوز از ۱۵۰/۰۰۰ تن از موارد ذیل را دریافت نموده است:

۲- درآمد

الف - مبالغ مزاد عملکرد سالهای قبل، اعم از هرگونه بهره،

ب - حق عضویت‌های سالانه، چنانچه برای تراز بودجه لازم باشند،

ج - هرگونه درآمد دیگر.

۲- مجمع، کل میزان حق عضویتی را که باید دریافت شود تعیین خواهد نمود.

برمبنای این تصمیم، مدیر در رابطه با هریک از دولتهای متعاقد، میزان حق عضویت سالانه هر یک از اشخاص مورد اشاره در ماده (۱۰) را محاسبه خواهد نمود:

الف - تا آنجا که حق عضویت برای ایفاء پرداخت‌های موضوع قسمتهای (الف) و (ب)

جزء (۱) بند (۱) می‌باشد برمبنای یک مبلغ ثابت برای هر تن نفت مشمول پرداخت حق عضویت دریافت شده در دولت مربوطه توسط شخص مزبور طی سال تقویمی گذشته؛ و

ب - تا آنجا که حق عضویت برای ایفاء پرداخت‌های موضوع قسمت (ج) جزء (۱)

بند (۱) این ماده می‌باشد برمبنای یک مبلغ ثابت برای هر تن نفت مشمول پرداخت حق عضویت دریافت شده توسط چنین شخصی طی سال تقویمی قبل از سالی که در آن سانحه مورد بحث به وقوع پیوسته، با این شرط که آن دولت به این کنوانسیون در تاریخ سانحه متعاقد بوده باشد.

۳- مبالغ موضوع بند (۲) فوق از تقسیم کل مبلغ حق عضویت مقرر بر کل مقدار

نفت مشمول پرداخت حق عضویت دریافت شده در تمام دولتهای متعاقد در سال مربوطه به دست خواهد آمد.

۴- تاریخ سررسید پرداخت حق عضویت سالانه تاریخی است که در آیین‌نامه داخلی

صندوق مشخص خواهد شد. مجمع می‌تواند تاریخ دیگری را برای پرداخت معین کند.

۵- مجمع می‌تواند تحت شرایطی که در آیین‌نامه مالی صندوق مشخص خواهد شد،

تصمیم به انتقال وجوه بین مبالغ دریافتی طبق ماده (۱۲/۲) (الف) و مبالغ دریافتی طبق ماده (۱۲/۲) (ب) بگیرد.

ماده ۱۳

۱- مبلغ عضویت لازم‌التأدیه طبق ماده (۱۲) که در سرموعد پرداخت نگردد مشمول

تعلق بهره قرار خواهد گرفت که نرخ آن مطابق آیین‌نامه داخلی صندوق معین خواهد شد. هرچند که در شرایط متفاوت می‌توان نرخهای متفاوتی را تعیین نمود.

۲- هر دولت متعاقد باید اطمینان یابد که هرگونه تعهد پرداخت حق عضویت

به صندوق به موجب این کنوانسیون در رابطه با نفت دریافت شده در سرزمین آن دولت، به اجرا درمی‌آید و هرگونه اقدام مناسب به موجب قوانین خود از جمله اعمال ضمانتهای اجرایی که لازم می‌داند را برای اجرای مؤثر چنان تعهدهایی، به عمل خواهد آورد؛ مشروط این که، در هر حال، چنین اقداماتی فقط بر علیه اشخاصی اعمال خواهد شد که متعهد به پرداخت حق عضویت به صندوق می‌باشند.

الف - در بنادر یا تأسیسات پایانه‌ای در سرزمین آن دولت، نفت مشمول حق عضویت که از طریق دریا به آن بنادر و تأسیسات ترمینالی حمل شده، و

ب - در هر تأسیسات واقع در سرزمین آن دولت متعاقد نفت مشمول حق عضویت که از طریق دریا حمل شده و در یک بندر یا تأسیسات پایانه‌ای یک دولت غیرمتعاقد تخلیه شده باشد، به شرط آن که نفت مشمول حق عضویت براساس این بند فقط در اولین دریافت در یک دولت متعاقد پس از تخلیه آن در آن دولت غیرمتعاقد محاسبه گردد.

۲- (الف) از نظر بند (۱)، چنانچه مقدار نفت مشمول حق عضویت دریافت شده در سرزمین یک دولت متعاقد توسط هر شخصی در یک سال تقویمی به علاوه مقدار نفت مشمول حق عضویت دریافت شده در همان دولت متعاقد در همان سال توسط هر شخص یا اشخاص وابسته از ۱۵۰/۰۰۰ تن تجاوز نماید، چنین شخصی بایستی حق عضویت مربوط به مقدار واقعی دریافت شده توسط خود را پرداخت نماید حتی اگر این مقدار از ۱۵۰/۰۰۰ تن تجاوز ننماید.

(ب) شخص وابسته به معنای هر شخص تابع یا واحدی است که به طور مشترک اداره می‌شود. این مسأله که آیا چه شخصی شامل این تعریف می‌شود توسط قانون ملی دولت مربوطه مشخص خواهد شد.

ماده ۱۱- [حذف شد]

ماده ۱۲

۱- به منظور ارزیابی مبلغ حق عضویت سالانه لازم‌التأدیه، در صورت وجود، و با در نظر گرفتن نیاز به نقدینگی کافی، مجمع برای هر سال تقویمی برآوردی به صورت بودجه حاوی موارد ذیل انجام خواهد داد:

۱- هزینه

الف - مخارج و هزینه‌های اداری صندوق در سال مربوطه و هرگونه کسری حاصل از عملکردهای سالهای قبل،

ب - پرداخت‌هایی که بایستی توسط صندوق در سال مربوطه برای ایفاء مطالبات علیه صندوق به موجب ماده (۴) انجام گیرند، از جمله بازپرداخت وام‌هایی که قبلاً توسط صندوق جهت ایفاء چنین مطالباتی اخذ گردیده‌اند تا حدی که کل مبلغ چنین مطالباتی در رابطه با هر سانحه از چهار میلیون واحد محاسبه تجاوز ننماید،

ج - پرداخت‌هایی که بایستی توسط صندوق در سال مربوطه برای ایفاء مطالبات علیه صندوق به موجب ماده (۴) انجام گیرند، از جمله بازپرداخت وام‌هایی که قبلاً توسط صندوق جهت تأمین چنین مطالباتی اخذ گردیده‌اند تا حدی که کل مبلغ چنین مطالباتی در رابطه با هر سانحه بیش از چهار میلیون واحد محاسبه می‌باشد.

۳- چنانچه شخصی که برطبق مفاد مواد (۱۰) و (۱۲) مسؤول پرداخت حق عضویت به صندوق می‌باشد به تعهد خود در رابطه با چنین حق عضویتی یا قسمتی از آن عمل ننماید و بدهی معوقه داشته باشد، مدیر بایستی از طرف صندوق تمام اقدامات مناسب به منظور دریافت مبلغ قابل پرداخت را علیه چنین شخصی به عمل آورد با این همه چنانچه به وضوح معلوم باشد که پرداخت‌کننده مقصر، قادر به بازپرداخت نبوده یا از شواهد چنین برآید، مجمع می‌تواند با توصیه مدیر تصمیم بگیرد که اقدامی علیه شخص مسؤول پرداخت حق عضویت صورت نگیرد یا متوقف گردد.

ماده ۱۴

۱- هر دولت متعاقد می‌تواند در زمان تسلیم سند تصویب یا الحاق خود یا در هر زمان پس از آن اعلام نماید که رأساً تعهداتی را که به موجب این کنوانسیون به عهده هر شخصی می‌باشد که بر طبق بند (۱) ماده (۱۰) در رابطه با نفت دریافت شده در محدوده سرزمین آن دولت مسؤول پرداخت حق عضویت به صندوق می‌باشد، به عهده می‌گیرد. چنین اعلامیه‌ای کتباً صادر خواهد شد و مشخص خواهد نمود که کدام تعهد به عهده گرفته شده است.

۲- چنانچه اعلامیه‌ای به موجب بند (۱)، قبل از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون براساس ماده (۴۰) صادر شود، آن اعلامیه نزد دبیرکل سازمان تودیع خواهد شد و نامبرده پس از لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون اعلامیه را به مدیر ابلاغ خواهد نمود.

۳- اعلامیه‌ای که به موجب بند (۱) پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون صادر می‌شود نزد مدیر تودیع خواهد گردید.

۴- اعلامیه‌ای که بر طبق این ماده صادر شده می‌تواند توسط دولت مربوطه با دادن یادداشت کتبی به مدیر باز پس گرفته شود. چنین اطلاعیه‌ای سه ماه پس از دریافت آن توسط مدیر به مورد اجراء گذارده خواهد شد.

۵- هر دولتی که به وسیله اعلامیه صادره به موجب این ماده تعهداتی را پذیرفته باشد در هر جریان دادرسی که علیه او در رابطه با هر گونه تعهدی که در اعلامیه مشخص گردیده در یک دادگاه صالح اقامه شده باشد، از هر گونه مصونیتی که در غیر آن صورت از آن بهره‌مند بوده، صرفنظر خواهد کرد.

ماده ۱۵

۱- هر دولت متعاقد بایستی اطمینان حاصل نماید که هر شخصی که در محدوده سرزمین آن، نفت مشمول حق عضویت به مقادیری دریافت می‌نماید که مشمول پرداخت حق عضویت به صندوق باشد در فهرستی قرار می‌گیرد که بر طبق مقررات آتی این ماده توسط مدیر تهیه و به روز نگهداشته می‌شود.

۲- در راستای اهداف مذکور در بند ۱، هر دولت متعاقد، در زمانی و به صورتی که در آیین‌نامه داخلی صندوق تشریح خواهد گردید، نام و نشانی هر شخصی را که در رابطه با آن دولت، مسؤول پرداخت حق عضویت به صندوق براساس ماده (۱۰) می‌باشد، همچنین اطلاعات مربوط به مقادیر نفت مشمول حق عضویت دریافت شده توسط چنین شخصی در سال تقویمی گذشته را، به مدیر اعلام خواهد نمود.

۳- به منظور اطمینان از این که چه کسانی، در مقطع خاص زمانی، به موجب بند (۱) ماده (۱۰) مسؤول پرداخت حق عضویت صندوق می‌باشند و همچنین در صورت امکان به منظور تعیین مقدار نفت چنین شخصی در زمان تعیین میزان حق عضویت وی، فهرست، دلیل محمول بر صحت بر صحت اظهارات به عمل آمده در آن خواهد بود.

۴- هرگاه یکی از دولتهای متعاقد تعهدات خود را مبنی بر تسلیم اطلاعیه مذکور در بند (۲) به مدیر ایفاء ننماید و این امر منجر به زیان مالی صندوق شود، دولت متعاقد مزبور مسؤول جبران خسارت وارد بر صندوق خواهد بود. مجمع، بنا به توصیه مدیر، تعیین خواهد نمود که آیا دولت متعاقد مزبور باید غرامت بپردازد یا خیر؟

سازمان و اداره

ماده ۱۶- صندوق دارای یک مجمع و یک دبیرخانه تحت سرپرستی مدیر خواهد بود.

مجمع

ماده ۱۷- مجمع از کلیه دولتهای متعاقد به این کنوانسیون تشکیل خواهد گردید.

ماده ۱۸- وظایف مجمع به شرح زیر خواهد بود:

۱- انتخاب رئیس مجمع و دو نایب رئیس در هر اجلاس عادی که تا اجلاس عادی بعدی در سمت خود باقی خواهند ماند.

۲- تعیین آیین کار خود با توجه به مفاد این کنوانسیون.

۳- تصویب آیین‌نامه داخلی لازم برای کارکرد مناسب صندوق.

۴- انتصاب مدیر و تعیین ضوابطی برای انتصاب سایر کارکنانی که ممکن است مورد نیاز باشند و تعیین ضوابط و شرایط خدمت مدیر و سایر کارکنان.

۵- تصویب بودجه سالانه و تعیین حق عضویت‌های سالانه.

۶- انتصاب حسابرسان و تأیید حسابهای صندوق.

۷- تأیید حل و فصل دعاوی علیه صندوق، تصمیم‌گیری در رابطه با تسهیم مبلغ موجود جبران خسارت بین مدعیان بر اساس بند (۵) ماده (۴) و تعیین ضوابط و شرایطی که براساس آن پرداختهای موقت در رابطه با مطالبات بایستی انجام گیرند به منظور اطمینان از این که خسارت متضررین آلودگی در اسرع وقت ممکن جبران گردد.

۸- [حذف شد].

۹- ایجاد هر ارگان فرعی موقت یا دائمی که ضروری تشخیص داده شود، تعریف حیطه اختیارات آن و اعطاء اختیارات لازم به آن جهت اجراء وظایف محوله. مجمع به هنگام انتصاب اعضاء چنین ارگانی تلاش خواهد نمود که توزیع جغرافیایی عادلانه‌ای را میان اعضاء حفظ کند تا اطمینان حاصل کند که دولتهای متعاهدی که بیشترین مقادیر نفت مشمول حق عضویت در رابطه با آنها دریافت شده‌است، به نحو مقتضی در ارگان مزبور دارای نماینده باشند. آیین کار مجمع می‌تواند پس از اعمال تغییرات لازم، بر کار این ارگان فرعی نیز حاکم باشد.

۱۰- تعیین این که کدام دولت غیرمتعاهد و کدام سازمان بین‌الدولی و بین‌المللی غیردولتی اجازه خواهد داشت که بدون حق رأی در جلسات مجمع و ارگانهای فرعی شرکت نماید.

۱۱- ارائه رهنمود در رابطه با اداره صندوق به مدیر و ارگانهای فرعی.

۱۲- [حذف شد.]

۱۳- نظارت بر اجرای صحیح کنوانسیون و تصمیمات خود.

۱۴- انجام سایر وظایفی که به موجب کنوانسیون به آن محول شده‌است یا به هر نحو دیگری برای فعالیت مطلوب صندوق ضروری هستند.

ماده ۱۹

۱- جلسات عادی مجمع در هر سال تقویمی یک نوبت و متعاقب دعوت مدیر تشکیل خواهد شد.

۲- جلسات فوق‌العاده مجمع به دعوت مدیر بنا به درخواست حداقل یک سوم اعضاء مجمع تشکیل خواهد گردید و ممکن است بنا به ابتکار شخص مدیر پس از مشورت با رئیس مجمع تشکیل گردد. مدیر مراتب تشکیل چنین جلساتی را با ابلاغ حداقل سی روزه به اعضاء اعلام خواهد نمود.

ماده ۲۰- اکثریت اعضاء مجمع، حد نصاب را برای جلسات تشکیل خواهند داد.

مواد ۲۱ تا ۲۷- [حذف شدند.]

دبیرخانه

ماده ۲۸

۱- دبیرخانه از مدیر و کارکنانی که اداره صندوق به آن نیاز دارد تشکیل خواهد شد.

۲- مدیر، نماینده قانونی صندوق خواهد بود.

ماده ۲۹

۱- مدیر، عالی‌ترین مقام اجرائی صندوق خواهد بود. ضمن رعایت دستورالعملهای ارائه شده به مدیر توسط مجمع، باید وظایفی را که طبق این کنوانسیون، آئین‌نامه داخلی صندوق و توسط مجمع به وی محول گردیده‌است، به انجام برساند.

۲- مدیر بویژه مواد زیر را انجام خواهد داد:

الف - کارکنان موردنیاز اداره صندوق را نصب خواهد نمود.
ب - کلیه اقدامات مناسب را به منظور اداره مطلوب دارائی‌های صندوق به عمل خواهد آورد.

ج - حق عضویت‌های لازم‌التادیه به موجب این کنوانسیون را بخصوص با رعایت مقررات بند (۳) ماده (۱۳) جمع‌آوری خواهد کرد.

د - تا حد لازم برای بررسی مطالبات علیه صندوق و انجام سایر امور صندوق از خدمات کارشناسان حقوقی، مالی و غیره استفاده به عمل خواهد آورد.

ه - تمامی تدابیر مقتضی را برای بررسی مطالبات علیه صندوق در محدوده و تحت شرایطی که در آیین‌نامه داخلی صندوق قید شده اتخاذ خواهد کرد از جمله حل و فصل نهایی در مورد مطالبات، بدون تأیید قبلی مجمع در هر مورد که این مقررات اجازه دهند. و - گزارشهای مالی و برآورد بودجه برای هر سال تقویمی را تهیه و به مجمع تسلیم خواهد نمود.

ز - گزارشی از فعالیتهای صندوق در سال تقویمی قبل را ضمن مشورت با رئیس مجمع تهیه نموده، منتشر خواهد کرد.

ح - مقالات، مدارک، دستور جلسات، صورتجلسات و اطلاعاتی را که ممکن است برای کار مجمع و ارگانهای فرعی مورد نیاز باشند تهیه، جمع‌آوری و ابلاغ خواهد نمود.

ماده ۳۰- مدیر و کارکنان و کارشناسان منتصب بوسیله او، در انجام وظایف خود، نباید از دولت یا هیچ مقام خارج از صندوق کسب تکلیف کنند یا از آنان دستوری بگیرند. آنها از هرگونه اقداماتی که ممکن است در موقعیت آنها به عنوان کارمندان بین‌المللی تأثیر داشته باشد، پرهیز خواهند کرد. هر دولت متعاهد به نوبه خود متعهد می‌شود که به ویژگی منحصرأ بین‌المللی مسؤولیتهای مدیر و کارکنان و کارشناسان منتصب توسط وی احترام قائل شده و سعی بر اعمال نفوذ بر آنان در انجام مسؤولیتهای آنها نداشته باشد.

امور مالی

ماده ۳۱

۱- هر دولت متعاهد هزینه‌های مربوط به حقوق، سفر و سایر هزینه‌های هیأت نمایندگی خود در مجمع و نمایندگان خود در ارگانهای فرعی را به عهده خواهد گرفت.

۲- هرگونه هزینه‌های دیگر ناشی از فعالیت صندوق به عهده صندوق خواهد بود.

رأی‌گیری

ماده ۳۲- مقررات زیر برای رأی‌گیری در مجمع اعمال خواهد شد:

الف - هر عضو دارای یک رأی خواهد بود.

ب - به جز مواردی که در ماده (۳۳) به نحو دیگری مقرر گردیده، تصمیمات مجمع با رأی اکثریت اعضاء حاضر و رأی‌دهنده اتخاذ خواهد شد.

ج - تصمیماتی که برای آنها اکثریت سه چهارم یا دو سوم لازم است، بر حسب مورد، با اکثریت سه چهارم یا دو سوم آرای اعضاء حاضر اتخاذ خواهد گردید.

د - از نظر این ماده عبارت «اعضاء حاضر» به معنای «اعضاء حاضر در جلسه در زمان رأی گیری» و عبارت «اعضاء حاضر و رأی دهنده» به معنی «اعضای حاضر و دارای رأی موافق یا مخالف» می باشد. اعضاء با رأی ممتنع، رأی دهنده محسوب نخواهند شد.

ماده ۳۳ - تصمیمات زیر توسط مجمع، به اکثریت دو سوم احتیاج خواهند داشت:

الف - اتخاذ تصمیم در خصوص عدم انجام یا ادامه اقدامی بر علیه پرداخت کننده حق عضویت به موجب بند (۳) ماده (۱۳)،

ب - انتصاب مدیر به موجب بند (۴) ماده (۱۸).

ج - ایجاد ارگانهای فرعی طبق بند (۹) ماده (۱۸) و مسائل مربوط به ایجاد این ارگانها.

ماده ۳۴

۱ - صندوق، دارایی ها، درآمدها، از جمله حق عضویتها و سایر اموال آن، در کلیه دولتهای متعاقد از هرگونه مالیات مستقیم معاف خواهند بود.

۲ - چنانچه صندوق خریدهای عمده اموال منقول یا غیرمنقول انجام دهد یا کار مهمی انجام داده باشد که برای اعمال فعالیتهای رسمی آن لازم بوده و هزینه آنها مشمول مالیاتهای غیرمستقیم یا مالیاتهای فروش باشد، دولتهای کشورهای عضو حتی الامکان اقدامات مقتضی برای کسر کردن یا بازپرداخت مبالغ چنین عوارض و مالیاتهایی را به عمل خواهند آوردند.

۳ - هیچگونه معافیتی در مورد عوارض، مالیاتها یا حقوقی که منحصرأ جنبه پرداخت برای خدمات عمومی دارند تعلق نخواهد گرفت.

۴ - صندوق از تمامی معافیتهای حقوق گمرکی، مالیاتها و سایر مالیاتهای مربوط به اقلام وارداتی یا صادراتی توسط آن یا از طرف آن جهت استفاده اداری خود برخوردار خواهد بود. اقلامی که بدین ترتیب وارد می شوند نبایستی چه به جهت فروش چه به طور رایگان در سرزمین کشوری که به آن وارد شده اند مورد انتقال قرار گیرند مگر تحت شرایطی که مورد موافقت دولت آن کشور باشد.

۵ - اشخاصی که به صندوق حق عضویت می پردازند و همچنین خسارت دیدگان و مالکین کشتیها که از صندوق خسارت دریافت می نمایند مشمول قوانین مالی دولتی خواهند بود که در آنجا بایستی مالیات بپردازند و هیچگونه معافیت یا مزیت دیگری از این بابت به آنها تعلق نمی گیرد.

۶ - اطلاعات مربوط به اشخاص حقیقی مسؤول پرداخت حق عضویت که در راستای این کنوانسیون فراهم آورده می شود در خارج از صندوق افشا نخواهد شد مگر تا حدی که برای قادر ساختن صندوق به اجرای وظایف خود از جمله طرح و دفاع از جریان دادرسی موکداً ضروری باشد.

۷ - مستقل از مقررات موجود یا آتی مربوط به ارز یا انتقالات ارزی، دولتهای متعاقد بدون هیچگونه محدودیتی، انتقال و پرداخت هرگونه حق عضویت به صندوق و هرگونه جبران خسارت پرداخت شده توسط صندوق را اجازه خواهند داد.

مقررات انتقالی

ماده ۲۵ - دعای جبران خسارت طبق ماده (۴) ناشی از سوانح واقع شده پس از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون، قبل از یکصد و بیستین روز پس از آن تاریخ قابل طرح نزد صندوق نمی باشد.

ماده ۳۶ - دبیرکل سازمان نسبت به تشکیل اولین اجلاس مجمع اقدام خواهد نمود. این اجلاس در اسرع وقت پس از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون و در هر حال حداکثر سی روز پس از این لازم الاجراء شدن تشکیل خواهد گردید.

ماده ۳۶ مکرر (اول)

مقررات انتقالی ذیل در مدتی اجراء خواهد شد که از این پس با عنوان دوره انتقال مورد اشاره قرار می گیرد و آغاز آن، تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون و خاتمه آن تاریخی خواهد بود که موارد انصراف پیش بینی شده در ماده (۳۱) پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) اثر حقوقی پیدا کنند:

الف - در اجراء بند (۱) الف ماده (۲) این کنوانسیون، اشاره به کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) متضمن اشاره به کنوانسیون بین المللی مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی (۱۹۶۹) به صورت اصلی یا به صورت اصلاح شده توسط پروتکل (۱۹۷۶) آن کنوانسیون (که در این ماده به عنوان کنوانسیون مسؤولیت ۱۹۶۹ بدان اشاره شده است) و همچنین کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) می باشد.

ب - هرگاه سانحه ای موجب بروز خسارت آلودگی مشمول این کنوانسیون گردد، صندوق به هر شخصی که متحمل خسارت آلودگی شده است، فقط در صورتی و تا میزانی که این شخص قادر به دریافت غرامت کامل و کافی در ازاء خسارت به موجب کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۶۹)، کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) و کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) نشده است، غرامت پرداخت خواهد نمود، مشروط بر این که در خصوص خسارت آلودگی مشمول این کنوانسیون در رابطه با دولتی که متعاقد به این کنوانسیون می باشد ولی متعاقد به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) نیست، صندوق فقط در صورتی و تا میزانی به اشخاص متحمل خسارت آلودگی غرامت پرداخت خواهد کرد که این اشخاص در صورت متعاقد بودن دولت مزبور به هر یک از کنوانسیون های فوق الذکر قادر به دریافت غرامت کامل و کافی نباشند.

ج - در اجراء ماده ۴ این کنوانسیون کل میزان غرامت قابل پرداخت توسط صندوق شامل میزان غرامتی که عملاً طبق کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۶۹) پرداخت شده است، در صورتی که چنین غرامتی پرداخت شده باشد و همچنین غرامتی که طبق کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) عملاً پرداخت شده یا پرداخت آن مفروض تلقی گردیده است نیز خواهد بود.

ماده (۱) ماده ۹ این کنوانسیون شامل حقوق تعلق گرفته به موجب کنوانسیون (۱۹۶۹) نیز می باشد.

ماده ۳۶ مکرر (دوم)

۱- ضمن رعایت بند (۴) این ماده، کل میزان حق عضویت‌های سالانه قابل پرداخت در رابطه با نفت مشمول حق عضویت دریافت شده در یک دولت متعاقد واحد در طی یک سال تقویمی، نباید از بیست و هفت و نیم درصد ($27\frac{1}{2}$ ٪) کل مقدار حق عضویت‌های سالانه براساس پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) در رابطه با آن سال تقویمی تجاوز نماید.

۲- در صورتی که اجراء مفاد بندهای (۲) و (۳) ماده (۱۲) منجر به آن شود که کل میزان حق عضویت قابل پرداخت توسط پرداخت‌کنندگان حق عضویت در یک دولت متعاقد واحد در رابطه با یک سال تقویمی معین از بیست و هفت و نیم درصد ($27\frac{1}{2}$ ٪) کل حق عضویت‌های سالانه پرداختی تجاوز نماید، حق عضویت‌های قابل پرداخت توسط کلیه پرداخت‌کنندگان حق عضویت در آن دولت به نسبت سهم هر یک کسر می‌گردد به نحوی که کل میزان حق عضویت آن دولت معادل بیست و هفت و نیم درصد ($27\frac{1}{2}$ ٪) کل حق عضویت‌های سالانه پرداختی به صندوق در رابطه با آن سال شود.

۳- در صورتی که حق عضویت‌های قابل پرداخت توسط اشخاص در یک دولت متعاقد معین براساس بند (۲) این ماده کاهش یابد، حق عضویت‌های قابل پرداخت توسط اشخاص در سایر دولتهای متعاقد به نسبت سهم آنها افزایش داده خواهد شد تا تضمین گردد که کل میزان حق عضویت قابل پرداخت توسط کلیه اشخاص موظف به پرداخت حق عضویت به صندوق در رابطه با سال تقویمی مورد نظر به مقدار کل حق عضویت‌های تعیین شده توسط مجمع برسد.

۴- مفاد بندهای (۱) تا (۳) این ماده تا زمانی مجری خواهد بود که کل حجم نفت مشمول حق عضویت دریافت شده در تمامی دولتهای متعاقد ظرف یک سال تقویمی به هفتصد و پنجاه میلیون تن برسد یا مدت پنج سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن پروتکل (۱۹۹۲) مذکور سپری شود و از میان این دو موعد، هر کدام زودتر باشد ملاک خواهد بود.

ماده ۳۶ مکرر (سوم)

قطع نظر از مفاد این کنوانسیون، مفاد ذیل نیز در طی دوره‌ای که هم کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) و هم این کنوانسیون لازم‌الاجراء می‌باشند، در خصوص اداره صندوق قابل اجراء خواهد بود:

الف - دبیرخانه صندوق که به موجب کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) تأسیس گردیده است (و از این پس با عنوان «صندوق (۱۹۷۱)» مورد اشاره قرار خواهد گرفت) و تحت ریاست مدیر می‌باشد، می‌تواند به عنوان دبیرخانه و مدیر صندوق نیز فعالیت کند.

ب - در صورتی که براساس بند فرعی (الف)، دبیرخانه و مدیر صندوق (۱۹۷۱) به‌عنوان دبیرخانه و مدیر صندوق نیز فعالیت نمایند، در موارد بروز تعارض منافع میان صندوق (۱۹۷۱) و صندوق، نمایندگی صندوق بر عهده رئیس مجمع صندوق خواهد بود. ج - مدیر و پرسنل و کارشناسان منصوب از جانب وی، که وظایف خود را به موجب این کنوانسیون و کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به انجام می‌رسانند، تا هنگامی که وظایف خود را طبق این ماده انجام می‌دهند، ناقض مفاد ماده (۳۰) این کنوانسیون به حساب نخواهند آمد.

د - مجمع صندوق تلاش خواهد نمود تصمیماتی را که مغایر با تصمیمات متخذه توسط مجمع صندوق (۱۹۷۱) باشد اتخاذ نکند. در صورت بروز اختلاف نظر در رابطه با موضوعات اداری مشترک، مجمع صندوق تلاش خواهد نمود که با همکاری متقابل و توجه به اهداف مشترک هر دو سازمان، به اتفاق نظر با مجمع صندوق (۱۹۷۱) دست پیدا کند.

ه - در صورت تصمیم مجمع صندوق (۱۹۷۱) مطابق بند (۲) ماده (۴۴) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) صندوق می‌تواند جانشین حقوق، تعهدات و دارایی‌های صندوق (۱۹۷۱) شود. و - صندوق کلیه هزینه‌ها و مخارج ناشی از خدمات اداری انجام شده توسط صندوق (۱۹۷۱) به نیابت از صندوق را به صندوق مذکور (۱۹۷۱) بازپرداخت خواهد نمود.

ماده ۳۶ مکرر (چهارم)

مواد نهایی

مقررات نهایی این کنوانسیون از مواد (۲۸) تا (۳۹) پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) اشارات به عمل آمده در این کنوانسیون به دولتهای متعاقد به معنای اشاره به دولتهای متعاقد آن پروتکل تلقی خواهد شد.

مقررات نهایی

(مواد ۲۸ تا ۳۹ پروتکل ۱۹۹۲ جهت اصلاح کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱))

ماده ۲۸- امضاء، تصویب، پذیرش، تأیید و الحاق

۱- این پروتکل از ۱۵ ژانویه (۱۹۹۳) برابر با ۱۳۷۲/۱۰/۲۵ لغایت ۱۴ ژانویه (۱۹۹۴) برابر با ۱۳۷۳/۱۰/۲۴ جهت امضاء توسط هر دولتی که کنوانسیون مسؤلیت (۱۹۹۲) را امضاء نموده است، در لندن مفتوح خواهد بود.

۲- ضمن رعایت بند (۴)، این پروتکل توسط دولتهایی که آن را امضاء نموده‌اند مورد تصویب، پذیرش یا تأیید قرار خواهد گرفت.

۳- ضمن رعایت بند (۴)، این پروتکل برای الحاق توسط کشورهایی که آن را امضاء نکرده‌اند مفتوح خواهد بود.

۴- این پروتکل فقط می‌تواند موضوع تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق دولتهایی قرار بگیرد که کنوانسیون مسؤلیت (۱۹۹۲) را مورد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق قرار داده‌اند.
۵- تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق از طریق تودیع یک سند رسمی بدین مضمون نزد دبیرکل سازمان اثر خواهد یافت.

۶- دولتی که به این پروتکل متعهد است اما از طرفهای متعهد به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) نمی‌باشد، در رابطه با سایر طرفهای متعهد این پروتکل مقید به مفاد کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل خواهد بود، اما در رابطه با طرفهای متعهد به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) مقید به مفاد آن کنوانسیون نخواهد بود.

۷- هرگونه سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق که پس از لازم‌الاجراء شدن هر یک از اصلاحیه‌های کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل تودیع گردد، مربوط به کنوانسیون اصلاح شده مزبور توسط اصلاحیه مورد نظر تلقی خواهد شد.

ماده ۲۹- اطلاعات مربوط به نفت مشمول پرداخت حق‌السهم

۱- پیش از آن که این پروتکل برای یک دولت لازم‌الاجراء شود، دولت مزبور باید به هنگام تودیع سند مورد اشاره در بند (۵) ماده (۲۸) و پس از آن به طور سالانه در تاریخی که توسط دبیرکل سازمان تعیین خواهد شد، نام و نشانی هر شخصی را که در رابطه با آن دولت، مسؤل پرداخت حق‌السهم به صندوق مطابق ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل می‌باشد، به همراه اطلاعات مربوط به مقادیر نفت مشمول پرداخت حق‌السهم دریافت شده توسط هر یک از این اشخاص در سرزمین آن دولت در طی سال تقویمی قبل به، دبیرکل اعلام نماید.

۲- در طول دوره انتقالی، مدیر، به جای دولتهای متعهد، به طور سالانه اطلاعات مربوط به مقادیر نفت مشمول پرداخت حق‌السهم دریافت شده توسط اشخاص مسؤل پرداخت حق‌السهم به صندوق وفق ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل را به دبیرکل سازمان اعلام خواهد نمود.

ماده ۳۰- لازم‌الاجراء شدن

۱- این پروتکل دوازده ماه پس از تاریخی که در آن شرایط ذیل تأمین شوند لازم‌الاجراء خواهد شد:

الف - حداقل هشت دولت اسناد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود را نزد دبیرکل سازمان تودیع نموده باشند، و

ب - دبیرکل سازمان، اطلاعاتی را مطابق ماده (۲۹) دریافت نموده باشد مبنی بر این که اشخاص مسؤل پرداخت حق‌السهم به موجب ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق

(۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل طی سال تقویمی قبل مجموعاً مقدار حداقل چهارصد و پنجاه میلیون تن نفت مشمول حق‌عضویت دریافت نموده‌اند.
۲- با این حال، این پروتکل پیش از لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون مسؤلیت (۱۹۹۲) لازم‌الاجراء نخواهد شد.

۳- برای هر دولتی که پس از حصول شرایط مذکور در بند (۱) برای لازم‌الاجراء شدن این پروتکل را مورد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق قرار دهد، پروتکل ۱۲ ماه پس از تاریخ تودیع سند مربوطه توسط دولت مزبور لازم‌الاجراء خواهد گردید.

۴- هر دولتی می‌تواند، در زمان تودیع سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود در رابطه با این پروتکل اعلام نماید که سند مزبور برای منظور این ماده تا انقضاء مدت شش ماه مذکور در ماده (۳۱) اثر نخواهد یافت.

۵- هر دولتی که مطابق بند قبل اعلامیه‌ای را صادر نموده است می‌تواند در هر زمان اعلامیه مزبور را از طریق صدور یک اطلاعیه خطاب به دبیرکل سازمان پس بگیرد. پس گرفتن اعلامیه در تاریخی که اطلاعیه مزبور دریافت شود، اثر خواهد یافت و فرض بر آن است که هر دولتی که چنین عملی را انجام می‌دهد، سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود در رابطه با این پروتکل را در همان تاریخ تودیع نموده است.

۶- هر دولتی که مطابق بند (۲) ماده (۱۳) پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون مسؤلیت (۱۹۶۹) اعلامیه‌ای صادر نموده است، صادرکننده اعلامیه به موجب بند (۴) این ماده نیز تلقی خواهد شد. پس گرفتن اعلامیه صادره طبق بند (۲) ماده (۱۳) فوق‌الذکر، به منزله پس گرفتن اعلامیه مطابق بند (۵) این ماده نیز محسوب خواهد شد.

ماده ۳۱- خروج از کنوانسیونهای (۱۹۶۹) و (۱۹۷۱)

ضمن رعایت ماده (۳۰) ظرف شش ماه از تاریخی که در آن، شرایط ذیل تأمین گردد:
الف - حداقل هشت دولت به این پروتکل متعهد گردند یا اسناد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق خود را نزد دبیرکل سازمان تودیع نمایند، اعم از آن که این امر مشمول بند (۴) ماده (۳۰) باشد یا خیر، و

ب - دبیرکل سازمان اطلاعاتی را مطابق ماده (۲۹) دریافت کند مبنی بر این که اشخاص مسؤل پرداخت حق‌السهم در حال یا آینده به موجب ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل، ظرف سال تقویمی قبل، جمعاً مقدار حداقل هفتصد و پنجاه میلیون تن نفت مشمول حق‌عضویت دریافت نموده‌اند، هر یک از طرفهای متعهد به این پروتکل و هر دولتی که سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق را تودیع نموده است، اعم از آن که مشمول بند (۴) ماده (۳۰) باشد یا خیر، باید در صورت متعهد بودن به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) و کنوانسیون مسؤلیت (۱۹۶۹)، از این دو کنوانسیون خارج شود که از این خروج دوازده ماه پس از انقضاء مهلت شش ماهه مذکور در فوق اثر خواهد یافت.

ماده ۳۲- بازنگری و اصلاح

۱- سازمان می‌تواند به منظور بازنگری یا اصلاح کنوانسیون صندوق (۱۹۹۲) کنفرانسی را برگزار نماید.

۲- سازمان، بنا به درخواست حداقل یک سوم تمامی دولتهای متعاقد، کنفرانسی از دولتهای متعاقد را جهت بازنگری و اصلاح کنوانسیون صندوق (۱۹۹۲) برگزار خواهد نمود.

ماده ۳۳- اصلاح سقفهای پرداخت غرامت

۱- هرگونه پیشنهاد اصلاح سقفهای پرداخت غرامت وضع شده در بند (۴) ماده (۴) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل، بنا به درخواست حداقل یک چهارم دولتهای متعاقد، توسط دبیرکل بین کلیه اعضاء سازمان و کلیه دولتهای متعاقد توزیع خواهد شد.

۲- هرگونه اصلاحیه‌ای که مطابق بند فوق پیشنهاد و توزیع شده باشد، حداقل شش ماه پس از تاریخ توزیع، جهت بررسی به کارگروه حقوقی سازمان تسلیم خواهد شد.

۳- کلیه دولتهای متعاقد به کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل، اعم از آن که عضو سازمان باشند یا خیر، از حق مشارکت در جلسات کارگروه حقوقی جهت بررسی و تصویب اصلاحات برخوردار خواهند بود.

۴- اصلاحات با رأی موافق اکثریت دو سوم دولتهای متعاقد حاضر و رأی‌دهنده در کارگروه حقوقی گسترش یافته طبق بند (۳) به تصویب خواهد رسید، مشروط بر آن که حداقل نیمی از دولتهای متعاقد در زمان رأی‌گیری حاضر باشند.

۵- کارگروه حقوقی به هنگام کار بر روی پیشنهاد اصلاح سقفها، باید تجربه سوانح گذشته، به ویژه میزان خسارت حاصل از آنها و تغییرات ارزش پول را مورد توجه قرار دهد. کارگروه حقوقی همچنین باید رابطه میان سقفهای مندرج در بند (۴) ماده (۴) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل و سقفهای مذکور در بند (۱) ماده (۵) کنوانسیون مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی (۱۹۹۲) را در نظر بگیرد.

۶- الف) هیچ گونه اصلاحیه‌ای در رابطه با مقادیر سقف پرداخت غرامت را طبق این ماده نمی‌توان قبل از پانزدهم ژانویه (۱۹۹۸) و همچنین قبل از انقضاء مدت پنج سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه قبلی مطابق این ماده، مورد بررسی قرار داد. هیچگونه اصلاحیه‌ای به موجب این ماده قبل از لازم‌الاجراء شدن این پروتکل قابل بررسی نیست.

ب) هیچ یک از سقفهای پرداخت غرامت را نمی‌توان به میزانی افزایش داد که از مقدار سقف وضع شده در کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل به علاوه شش درصد (۶٪) در سال که از پانزدهم ژانویه (۱۹۹۳) به صورت بهره مرکب محاسبه می‌گردد تجاوز نماید.

ج) هیچ یک از سقفهای پرداخت غرامت را نمی‌توان به میزانی افزایش داد که از مقدار سقف وضع شده در کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل ضرب در سه تجاوز نماید.

۷- هرگونه اصلاحاتی که طبق بند (۴) به تصویب می‌رسد باید توسط سازمان به تمامی دولتهای متعاقد ابلاغ گردد.

اصلاحات مورد نظر پس از انقضاء مدت هجده ماه از تاریخ ابلاغ، پذیرفته شده تلقی خواهد شد مگر آن که ظرف این مدت، دست کم یک چهارم دولتهایی که در زمان تصویب اصلاحات توسط کارگروه حقوقی جزء دولتهای متعاقد محسوب می‌شده‌اند، به سازمان اعلام نمایند که اصلاحات را نمی‌پذیرند که در این صورت اصلاحیه مردود شمرده شده، بلااثر خواهد بود.

۸- اصلاحیه‌ای که وفق بند (۷) پذیرفته شده تلقی گردد، هجده ماه پس از تاریخ پذیرش لازم‌الاجراء خواهد شد.

۹- تمامی دولتهای متعاقد مقید به اصلاحیه خواهند بود، مگر آن که مطابق بندهای (۱) و (۲) ماده (۳۴) دست کم شش ماه قبل از لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه از این پروتکل انصراف داده باشند. این انصراف از زمان لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه، موثر خواهد شد.

۱۰- هنگامی که اصلاحیه‌ای توسط کارگروه حقوقی به تصویب می‌رسد ولی مهلت هجده ماهه پذیرش آن هنوز منقضی نگردیده است، دولتی که طی این مهلت جزء دولتهای متعاقد می‌گردد، در صورت لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه بدان مقید خواهد بود. دولتی که پس از این مهلت جزء دولتهای متعاقد خواهد شد، مقید به اصلاحیه‌ای که طبق بند (۷) پذیرفته شده است، خواهد بود. در موارد مذکور در این بند، یک دولت در تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه یا در تاریخی که این پروتکل برای دولت مزبور لازم‌الاجراء می‌گردد، اگر تاریخ اخیر بعد از تاریخ لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه فرا برسد، مقید به اصلاحیه خواهد بود.

ماده ۳۴- انصراف

۱- هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند در هر زمان پس از تاریخی که این پروتکل برای آن دولت لازم‌الاجراء می‌گردد از آن انصراف دهد.

۲- انصراف از طریق تودیع سندی نزد دبیرکل سازمان اعتبار خواهد یافت.

۳- انصراف پس از انقضاء مدت دوازده ماه یا هر مدت طولانی‌تری که در خود سند قید شده باشد، از تاریخ تودیع سند نزد دبیرکل سازمان مؤثر خواهد بود.

۴- انصراف از کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) به منزله انصراف از این پروتکل تلقی خواهد شد. انصراف از این پروتکل از تاریخی مؤثر خواهد بود که در آن انصراف از پروتکل (۱۹۹۲) جهت اصلاح کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۹۲) مطابق ماده (۱۶) آن پروتکل اثر می‌یابد.

۵- هر یک از دولتهای متعاقد به این پروتکل که از کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) و کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۶۹) مطابق مقررات ماده (۳۱) انصراف نداده باشد، پس از انقضاء دوازده ماه از انقضاء مهلت شش ماهه مذکور در آن ماده، خارج شده از این پروتکل محسوب خواهد شد. از تاریخی که در آن، موارد انصراف پیش‌بینی شده در ماده (۳۱) اثر پیدا می‌کند، هر یک از دولتهای متعاقد به این پروتکل که سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق به کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۶۹) را تودیع کند، از تاریخ اثر پیدا کردن سند مزبور، خارج شده از این پروتکل تلقی خواهد گردید.

۶- در روابط میان دولتهای متعاقد به این پروتکل، انصراف هر یک از آنها از کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) طبق ماده (۴۱) آن کنوانسیون تحت هیچ شرایطی به عنوان انصراف آنها از کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل تفسیر نخواهد شد.

۴- قطع نظر از انصراف هر یک از دولتهای متعاقد از این پروتکل به موجب این ماده، هر یک از مفاد این پروتکل در رابطه با تعهد به پرداخت حق عضویت طبق ماده (۱۰) کنوانسیون صندوق (۱۹۷۱) به صورت اصلاح شده توسط این پروتکل در خصوص سانه‌های که مشمول بند ۲ (ب) ماده (۱۲) آن کنوانسیون اصلاح شده می‌باشد و پیش از اثر پیدا کردن انصراف از پروتکل اتفاق می‌افتد، کماکان مجری خواهد بود.

ماده ۳۵- جلسات اضطراری مجمع

۱- هر یک از دولتهای متعاقد می‌تواند ظرف نود روز از تاریخ تودیع یک سند انصراف که به عقیده آن دولت متعاقد، افزایش قابل توجهی در سطح حق‌السهم پرداختی توسط سایر دولتهای متعاقد را موجب خواهد شد، از مدیر درخواست نماید که جلسه اضطراری مجمع را برگزار نماید. مدیر جلسه مجمع را حداکثر تا شصت روز پس از دریافت درخواست تشکیل خواهد داد.

۲- مدیر می‌تواند به ابتکار خود اقدام به تشکیل جلسه اضطراری مجمع ظرف شصت روز پس از تودیع یک سند خروج نماید، در صورتی که تشخیص دهد، این خروج منجر به افزایش قابل توجه سطح حق‌السهم پرداختی دولتهای متعاقد باقیمانده می‌گردد.

۳- چنانچه مجمع در جلسه اضطراری برگزار شده مطابق بند (۱) یا (۲)، حکم نماید که خروج مزبور منجر به افزایش قابل توجه سطح حق‌السهم پرداختی توسط دولتهای متعاقد باقیمانده می‌گردد، هر یک از این دولتها می‌تواند حداکثر تا یکصد و بیست روز قبل از تاریخی که این خروج اثر می‌یابد، خروج خود از این پروتکل را که از همان تاریخ مؤثر خواهد بود، اعلام نماید.

ماده ۳۶- خاتمه اجراء پروتکل

۱- این پروتکل در تاریخی که تعداد دولتهای متعاقد به کمتر از سه دولت تنزل پیدا کند، قدرت اجراء خود را از دست خواهد داد.

۲- دولتهائی که در روز قبل از تاریخ خاتمه قدرت اجرائی این پروتکل، بدان متعهد می‌باشند، باید امکان این امر را فراهم آورند که صندوق وظایف خود را طبق شرح مندرج در ماده (۳۷) این پروتکل ایفاء نماید و صرفاً برای همین منظور، مقید به پروتکل باقی خواهند ماند.

ماده ۳۷- انحلال صندوق

۱- در صورتی که این پروتکل قدرت اجرائی خود را از دست بدهد، صندوق کماکان: الف- تعهدات خود را در خصوص سانه‌های که قبل از خاتمه قدرت اجرائی پروتکل اتفاق افتاده است، ایفاء خواهد نمود.

ب- حق خواهد داشت که حقوق خود را نسبت به حق‌السهم پرداختی تا میزانی که این حق‌السهم‌ها برای ایفاء تعهدات مذکور در بند فرعی (الف) و از جمله برای تأمین مخارج اداره صندوق جهت نیل به این منظور ضروری هستند، اعمال نماید.

۲- مجمع کلیه تدابیر مقتضی را برای تکمیل مراحل انحلال صندوق و از جمله توزیع هرگونه دارایی باقیمانده به صورت عادلانه میان اشخاصی که به صندوق حق‌السهم پرداخته‌اند، اتخاذ خواهد نمود.

۳- از لحاظ این ماده، صندوق کماکان شخصیت حقوقی خود را حفظ خواهد نمود.

ماده ۳۸- تودیع

۱- این پروتکل و هرگونه اصلاحاتی که طبق ماده (۳۳) به تصویب می‌رسد نزد دبیرکل سازمان تودیع خواهد شد.

۲- دبیرکل سازمان باید:

الف- موارد ذیل را به اطلاع تمامی دولتهای امضاءکننده یا ملحق شده به این پروتکل برساند:

۱- هر امضاء یا تودیع سند جدید به همراه تاریخ آن.

۲- هرگونه اعلامیه و اطلاعیه طبق ماده (۳۰) شامل اعلامیه‌ها و اعلام انصرافاتی که طبق ماده مذکور صادر شده تلقی می‌گردند.

۳- تاریخ لازم‌الاجراء شدن این پروتکل.

۴- تاریخی که طبق موارد پیش‌بینی شده در ماده (۳۱) انصراف اثر خواهد یافت.

۵- هرگونه پیشنهاد جهت اصلاح سقفهای پرداختی غرامت که طبق بند (۱) ماده (۳۳) به عمل آمده است.

۶- هرگونه اصلاحیه‌ای که به موجب بند (۴) ماده (۳۳) به عمل آمده است.

۷- هرگونه اصلاحیه‌ای که به موجب بند (۷) ماده (۳۳) تصویب شده تلقی می‌گردد، به همراه تاریخی که اصلاحیه مزبور براساس بندهای (۸) و (۹) آن ماده لازم‌الاجراء می‌گردد.

۸- تودیع هرگونه سند انصراف از این پروتکل به همراه تاریخ تودیع و تاریخی که انصراف اثر خواهد یافت.

۹- مواردی که طبق بند (۵) ماده (۳۴)، انصراف باید مفروض تلقی شود.

۱۰- هرگونه ابلاغیه‌ای که در هر یک از مواد این پروتکل مقتضی دانسته شده است.
ب- نسخ مصدق این پروتکل را برای تمامی دولت‌های امضاءکننده و تمامی دولت‌هایی که به این پروتکل ملحق می‌شوند، ارسال نماید.

۳- در اسرع وقت پس از لازم‌الاجراء شدن این پروتکل، متن آن باید جهت ثبت و انتشار طبق ماده (۱۰۲) منشور ملل متحد، توسط دبیرکل سازمان برای دبیرخانه سازمان ملل متحد ارسال گردد.

ماده ۳۹- زبانها

این پروتکل در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیایی تنظیم شده است که تمامی این متون از اعتبار یکسان برخوردارند.
لندن، ۲۷ نوامبر ۱۹۹۲ میلادی برابر با ۶ آذرماه ۱۳۷۱ هجری شمسی.
در تأیید مراتب فوق، امضاءکنندگان ذیل که برای این منظور صحیحاً اختیار یافته‌اند، این پروتکل را به امضاء رسانده‌اند.^۱

کنوانسیون بین‌المللی مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی با اعمال اصلاحات پروتکل (۱۹۹۲)

ماده ۱- از نظر این کنوانسیون:

۱- «کشتی» به معنای هر کشتی اقیانوس پیما و هرگونه شناور دریابیمایی می‌باشد که به منظور حمل نفت فله به عنوان کالا، ساخته شده یا تغییراتی بدین منظور در آن ایجاد شده باشد، مشروط بر آن که کشتی قادر به حمل نفت و سایر کالاها، فقط هنگامی که عملاً در حال حمل نفت فله به عنوان کالا می‌باشد و همچنین در طی سفر بعد از حمل این محموله نفت، مشمول عنوان کشتی شناخته شود، مگر آن که ثابت شود هیچ‌گونه رسوبی از نفت فله حمل شده در کشتی باقی نمانده است.

۲- «شخص» به معنای هر فرد یا شرکت یا هر نهاد خصوصی یا عمومی است اعم از این که دارای شخصیت حقوقی باشد یا نباشد، از جمله یک کشور یا هر یک از بخشهای تشکیل‌دهنده آن.

۳- «مالک» به معنای شخص یا اشخاصی است که نامشان به عنوان مالک کشتی ثبت شده یا در صورت عدم ثبت، شخص یا اشخاصی که کشتی را در تملک دارند. با این وجود در مورد یک کشتی که تحت تملک دولت باشد و یک شرکت که به عنوان متصدی

۱- امضاءها حذف شده است.

آن کشتی در آن کشور به ثبت رسیده اداره آن را به عهده داشته باشد، منظور از «مالک» شرکت مزبور خواهد بود.

۴- «کشور ثبت کشتی» در ارتباط با کشتیهای ثبت شده عبارت است از کشور ثبت‌کننده کشتی و در ارتباط با کشتیهای ثبت نشده عبارت است از کشوری که کشتی پرچم آن را برافراشته است.

۵- «نفت» به معنای هرگونه نفت پایدار هیدروکربن معدنی همچون نفت خام، نفت سیاه، نفت دیزل سنگین و روغن می‌باشد، اعم از آن که به عنوان کالا در کشتی حمل گردد یا در مخازن سوخت کشتی موجود باشد.

۶- «خسارت آلودگی» عبارت است از:

الف- تلف یا زیان به بار آمده در خارج از کشتی در اثر آلودگی ناشی از خروج یا تخلیه نفت از کشتی، قطع نظر از محل وقوع این خروج یا تخلیه، مشروط بر آن که پرداخت غرامت در ازای آسیب وارده بر محیط‌زیست به استثنای عدم‌النفع حاصل از آسیب مزبور، محدود به اقدامات معقولی شود که عملاً برای اصلاح وضعیت انجام پذیرفته است یا باید انجام بپذیرد.

ب- هزینه‌های اقدامات پیش‌گیرانه و تلف یا زیان ناشی از این اقدامات پیش‌گیرانه.
۷- «اقدامات پیش‌گیرانه» به معنای هرگونه اقدامات معقولی است که هر شخصی پس از بروز حادثه برای جلوگیری و یا به حداقل رساندن خسارت آلودگی به عمل می‌آورد.

۸- «ساخته» به معنای هر واقعه یا مجموعه‌ای از وقایع ناشی از متشاه واحد می‌باشد که باعث خسارت آلودگی شود یا تهدید شدید و قریب‌الوقوع بروز چنین خساراتی را موجب شود.

۹- «سازمان» عبارت است از سازمان بین‌المللی دریانوردی.

۱۰- «کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۶۹)» عبارت است از کنوانسیون بین‌المللی مسؤولیت مدنی ناشی از خسارت آلودگی نفتی، (۱۹۶۹). برای دولت‌های متعاهد به پروتکل (۱۹۷۴) آن کنوانسیون، عبارت مزبور به معنای کنوانسیون مسؤولیت (۱۹۶۹) اصلاح شده توسط آن پروتکل خواهد بود.

ماده ۲- این کنوانسیون منحصرأ شامل موارد ذیل خواهد بود:

الف- خسارت آلودگی ایجاد شده:

۱- در سرزمین، و همچنین دریای سرزمینی یک دولت متعاهد، و

۲- در منطقه انحصاری اقتصادی یک دولت متعاهد که براساس حقوق بین‌الملل تعیین شده است، یا اگر یک دولت متعاهد چنین منطقه‌ای را تعیین ننموده است، در منطقه‌ای فراتر و مجاور با دریای سرزمینی آن دولت که